

Abstrakt

Předložená diplomová práce zkoumá pražský kolektiv Food Not Bombs optikou teorie nejnovějších sociálních hnutí Richarda Daye. Opírajíc se o teoretická východiska a kvalitativní výzkum hledá odpověď na otázku zda a jakým způsobem kolektiv vzdoruje individualizaci, komodifikaci a nadměrné spotřebě ve společnosti. Díky osobním zkušenostem z několikaletého pobytu v terénu, polostrukturovaným i neformálním rozhovorům a terénnímu deníku autorka nabízí popis zkoumaného kolektivu, mapuje jeho fungování a vnitřní organizaci, přibližuje postoje a taktiky aktivistů a odhaluje vnitřní strasti a překážky. Zjišťuje, jak se členi staví k pojmům nejnovějších sociálních hnutí jako přímá akce zdola, solidarita, decentralizace, antiautoritářství, konsensus či prefigurativní politika a zda jim tyto slouží ve strategii odporu. Obecněji v práci usiluje o doposud neexistující holistický průhled do pražského kolektivu jakožto skupiny sociální rezistence; kolektivu, jenž je součástí celosvětového hnutí Food Not Bombs.

Klíčová slova

Food Not Bombs, nejnovější sociální hnutí, individualizace, komodifikace, konzum, protest